

พิภูลเทพสถิต

พระครุภาวนาวิสุทธ์

P1005

มีแม่ชีคนหนึ่ง ชื่อ แม่ชีก้อนทอง นามสกุล ปานเนร แม่ชีคนนี้เคยไปอยู่มาหลายสำนัก ไปอยู่สำนักปฏิบัติของ หลวงพ่ออ่อน ที่สิงห์บุรี ไปอยู่ที่เขาถ้ำตะโก วันหนึ่งก็มาขออาตมาว่า “พระเดชพระคุณหลวงพ่อ ดิฉันจะขอมาอยู่นั่งกรรมฐานได้ไป” “เอ...โยม วัดนี้ไม่มีสำนักชี่ แล้วไม่มีกุฏิชี่อยู่ จะอยู่ได้หรือ” “กลัวผีหรือเปล่า ถ้าไม่กลัว อยู่บนศาลา มันมีห้องอยู่ทางนี้” สมัยนั้นมันเป็นป่าดงพงไพรมาก แม่ชีผู้นี้อายุก็ประมาณ ๗๐ กว่า ตอนตายก็อายุ ๙๖-๙๗ เพิ่งจะเสียชีวิตเมื่อไม่กี่ปีนี่เอง อาตมาก็ให้อยู่บนศาลา พออยู่บนศาลาก็ให้เดินจงกรม เดินจงกรมแล้วก็นั่ง พองหนอยุบหนอ แล้วตั้งสติเอาไว้

๑ เดือนผ่านไป โยมชี่ก็ให้อาตมาสอบอารมณ์ให้ทุกวัน ตอนเช้าอาตมาก็ไปสอบอารมณ์ให้ แม่ชีเล่าให้อาตมาฟังว่า “หลวงพ่อดีฉันจะลำบากเสียแล้ว เทวดามากวน” “เทวดามาทำไม” “มาชวนฉันสวดมนต์” อาตมาก็ให้กำหนดเห็นหนอ พอมาอีกคืนหนึ่ง แม่ชี่ก็เล่าว่ากำหนดเห็นหนอ ๆ แต่เทวดาไม่ไป ไม่ยอมไป อาตมาถามว่า “เทวดาอยู่ที่ไหน ถามเทวดาซิ” “เทวดาบอกว่าอยู่ที่ต้นพิภูล” “เอ..มาอยู่ได้อย่างไรที่ต้นพิภูล เชื่อไม่ได้” “ถามเทวดาทำไมมาอยู่ที่ต้นพิภูลนี้” เทวดาก็บอกว่า “โดนสาปมาจาก สรวงสวรรค์ ผิดประเวณีนางฟ้า” เทวดาโดนสาปแล้วให้มาอยู่ที่ต้นพิภูลนี้ ๑๐๐ ปีตรงกับวันที่เท่านั้นเวลา ๙.๔๕ น. ครบ ๑๐๐ ปี อาตมาก็จดไว้ “เทวดามาชวนสวดมนต์ตอนไหน” “ตี ๑๒.๐๑ นาที”

เทวดาจะมาเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า อาตมาได้ตำราเยอะเลยจากเทวดา นี้ถ้าบ้านไหนมีเครื่องสักการบูชา พระพุทธรูปเปรียบเสมือนประติมากรรม แทนองค์พระพุทธเจ้าแล้ว ถ้าหากว่าตั้งไว้เฉย ๆ เทวดาไม่สิง ถ้าหากว่าสวดมนต์ไหว้พระอยู่ตลอดเวลา เทวดาก็จะมาสิง เรียกว่า เทพ เทวดาบอก แล้วบอกว่าหลวงพ่อโสธรนี่ เทพสิงจึงขลังมาก แล้วพระพุทธรูปที่เสาชิงช้านี้ เอามาตั้งและสวดมนต์ทุกวันก็ยังสิงเลย เทวดาเค็บบอกว่าจะมาเฝ้าพระพุทธเจ้า ตอน ๒๔ นาฬิกา แล้วทีนี้เราไปเข้าพระอุทงเชียงแสนมาเป็นตุ๊กตา ราคาหลายแสน ถึงเป็นของเก่าก็จริง เจ้าของไม่นำพา ไม่สวดมนต์บ้านนั้นและบ้านนั้นเอาลูกเด็กเล็กแดงมานอน

หน้าพระ เทวดาบอกหนีหมด ไม่สวดมนต์ให้ บางบ้านทำห้องพระไว้นอนกันเต็มหมด เทวดาไม่มาสิง ไม่มาสวดมนต์ อาตมานึกว่าคงไม่มีจริง แต่มันเกิดมีจริงขึ้นมาแล้ว อาตมาก็จัดไว้ เตี่ยวันนี้ยังจัดไว้พร้อม

แล้วบอกแม่ชีให้ถามเทวดาชี มาอยู่ที่ตันพิกุลนี้ลำบากลำบากไหน บอกไปเที่ย สวดมนต์นี้ มาสวดเฉพาะแม่ชีหรือเปล่า เทวดาบอกทั่วไป บ้านไหนสวดมนต์ไหว้พระนะ เอาใจใส่สวดมนต์ดีทั้งครอบครัว บ้านนั้นจะมีเทวดาเข้าไปสวดมนต์ สวดอะไร “มหาเมตตาใหญ่” บทใหญ่เลย อาตมาได้แต่บทสั้น ไม่ใช่บทยาว เทวดามาชวนสวด ๑ ปี แม่ชีกัณฑ์ทองนี้อ่านหนังสือไม่ออก สวดได้หมดเลย เทวดาก็มาบอกแม่ชี บอกกราบเรียนหลวงพ่อดังนี้ด้วย บอกเทวดาอยู่ตันพิกุล นี้ผิดประเวณีนางฟ้านะ เอ..เรานึกว่าเทวดาจะไม่โดนทำโทษ โดนนะ เทวดามี ๒ อย่างคือ เทวดาพาล กับเทวดาตรง เทวดาพาลเป็นพวกชอบกินของสังเวจ เวลาโจรจะปล้น จะต้องมีการบวงสรวงมีหัวหมูไป เทวดาพวกนี้ชอบเข้าข้างพวกโจร เลยอาตมาถามว่าพวกโจรจะปล้นจะทำไง ต้องบวงสรวงนะ มีหัวหมู บายศรี เทวดาก็ส่งทิพยเนตร ใ้พวกเทวดาพาลก็ว่าพวกเราไปชะหน่อย ไปกินเครื่องสังเวจอย่างนี้ก็มี เทวดายังมีแบบนี้แล้วโลกมนุษย์ทำไมจะไม่มีแบบนี้ มันต้องมี เทวดาตรงไม่กินของใคร เทวดาบอกกับแม่ชีกัณฑ์ทองอย่างนี้

ใกล้จะตี ๑๒ อาตมาก็ย่องไปที่ใต้ตุณศาลา ส้วมบนนั้นไม่มี มีแต่อยู่ห่างไกล กลัวแกจะบัสสวาระตเราจะตาย เรากีย่องไป พอตี ๑๒.๐๑ น. แกจุดไม้ขีดแล้วจุดธูปเทียน สวดมนต์ เมตตาจริงเทวดาสวด ฟังอยู่เป็นชั่วโมง เทวดาสวดมหาเมตตาใหญ่ จำไว้สวดให้เมตตา ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข ถ้าเทวดาพาลไม่สวดบทนี้ เลยให้ถามเทวดาว่าจะกลับจากตันพิกุลเมื่อไร เทวดาก็บอกว่าพอครบ ๑๐๐ ปี ก็จะกลับ อาตมาจัดไว้หมด ดูซิว่า ตันพิกุลจะเกิดอะไรขึ้นมา เทวดาบอกว่า ถ้าบ้านใครนะ มีเครื่องบูชาพระพุทธรูป สวดมนต์ไหว้พระเป็นประจำเทวดาจะไปสิงสถิต

อาตมามีตัวอย่างจะเล่าให้ฟัง มีคุณยายคนหนึ่ง ชื่อ แม่นาค อายุ ๘๐ กว่า ตายไปนานแล้ว สมัยเรายังเป็นเด็ก แกเป็นคนจีน อาตมาชอบไปกินขนมแข่งที่เขาไหว้เจ้ากันที่บ้านนั้น ยายนาคคนนั้นก็บอกว่า “ไอ้หนูเอ๋ย พระอ้วพูดได้วะ..” “อาม้า พระองค์ไหนพูดได้ให้พูดซิ” “มันไม่พูดเตี่ยวันนี้วะ” “มันพูดตอนไหน” “มันพูดกลางคืนวะ” แล้วบ้านนี้ไม่มีรั้วเลยนะ มีเรือหม้ออยู่ ๒ ลำ เรือใส่พื้นสำหรับโยงเรือให้เรือข้าม บ้านนี้มี ๓ ลำ แล้วมีพระสมเด็จจวัดระฆัง บ้านนี้จุดเรือโยงหน้าวัดระฆัง ได้พระสมเด็จโตมาเยอะเขี้ยว พอบ่าย ๓ โมง ก็จุดธูปแล้ว คนไทยซี้เกียจบูชาไม่ค่อยรวย เจ็กรวย พอบ่าย ๓ โมงสวดเลย เรา

เลยบอกว่าอาม้า “พระอาม้าพูดได้ตอนไหน” “มันพูดกลางคืนไม่พูดกลางวัน” “ทำไมพูดกลางคืนล่ะ” “เวลาขโมยเข้ามามันพูดวะ” มันสวดมนต์อ้าวตีหนึ่งหมดขโมยเอาอะไรไปไม่ได้ มันเป็นเทวดา ก็ได้ความอย่างนี้

ในเวลากาลต่อมา แม่ชีก้อนทองสวดมนต์ อาตมาก็ถามสวดยังงัย สวดอย่างนี้ อาตมาไม่แน่ใจ ก็ไปซื้อตำรา ถามที่เสาชิงช้าว่า มหาเมตตาใหญ่มีไหม บอกว่าไม่มี อาตมาเลยเข้าไปที่วัดสุทัศน์ฯ ไปหาพระครูปลัด เดี่ยวนี้เป็นเจ้าคุณไปแล้ว เจ้าคุณอะไรจำไม่ได้เสียแล้ว เป็นพระครูปลัดของ สมเด็จพระพุฒาจารย์ องค์เก่า (พุฒาจารย์โสม) บอกขอยืมหนังสือพุทธาภิเษก ฉบับ สมเด็จพระสังฆราชแพ จะเอาไปสอบขอยืมวันเดียวครับ เดี่ยวเสร็จผมจะมาส่ง เลยให้แม่ชีก้อนทองว่าให้ฟัง ๓ ช.ม. จบ ๓ ช.ม. ต่อทำมหาพุทธาภิเษกตัวเดียวไม่ผิดเลย อันนี้เชื่อได้ ๘๐ เปอร์เซ็นต์แล้ว

เมื่อก่อนนี้แกอ่านหนังสือไม่ออก แล้วจะไปท่องได้อย่างไร อาตมายังไม่ได้บทนี้นะ เทวดาสวดบทมหาเมตตาใหญ่ แผ่เมตตา อาตมาจำได้แม่นยำ แล้วรู้ด้วยว่าเทวดาสังไม่สิง มีเคล็ดลับ เทวดายังบอกอีก บอกคนเรามีเทวดาประจำวันเกิดทุกคน เทวดาวันเกิดออกไปเมื่อไรนะ เทวดาใหม่ยังไม่มา มักจะตาย เห็นหนอมันบอก อาตมาจับได้หลายคนแล้ว บางคนเงาหัวไม่มี ตายแน่ ตายทุกราย เพราะว่าเทวดาเราย้ายไป หากเทวดาองค์ใหม่ยังไม่มาประจำให้ระวังนะ ช่วงจิ้งหะนั้นระวังนะ มีพระ ๑๐๐ องค์คล้องคอก็ต้องตาย มีเคล็ดลับอันนี้แนะแนวไว้ก่อน มันมีวิธีพิสูจน์ว่า คนนี้มีเทวดารักษาไหม บางท่านไม่ได้คล้องพระเลยปีนยังไม่ออกนะ ถ้าหากมีคล้องพระไว้โป่งเดียวตายก็มีนะ เทวดาไม่ได้รักษา เทวดาวันเกิดนี้มีทุกคนนะ เห็นหนอบอกได้แต่ยังไม่บอกต้องแนะแนว อันนี้เรื่องจริง

แล้วเวลากาลต่อมา แม่ชีก้อนทองยังมีเกร็ดพิเศษอีกหลายอย่าง เทวดาบอกไว้ว่าอยากคุยกับเทวดาให้สวดบทเมตตาใหญ่นี้ แล้ววันหนึ่งใกล้วันที่ สมเด็จพระสังฆราช จะเสด็จ ประชุมพระสงฆ์ทั่วราชอาณาจักร วัดพัฒนาตัวอย่างก็เหลืออีก ๑๐ กว่าวันเท่านั้น ก็เสด็จแล้ว ๙.๔๕ น. ตอนเช้า อาตมายังอยู่ที่กุฏิ คนเคยมาช่วยทำงานที่นี้อยู่ใต้ต้นพิกุลทั้งนั้น กำลังจะมาปลูกปะรำ เอาผ้าใบขึ้น ต้นพิกุลเทพสถิตต้นนั้นโค่นสนั่นหวั่นไหว ไม่มีลมเลย ตอนเช้า ๙.๔๕ น.

อาตมาก็เปิดสมุดบันทึกครบ ๑๐๐ ปีพอดี ต้นพิกุลสูงมาก ล้มลงไปโบสถ์ คิดว่าโบสถ์ต้องพังแน่ แต่ไปถึงใกล้หลังคาโบสถ์เกิดล้มไปทางอื่น เทวดาช่วยผลักไปทางอื่น ไม่งั้นต้องช่วยเราสร้างอีก เทวดาต้องเสียเงินให้เรา เทวดากลับเสียเงินเลยช่วยผลักไปทางอื่น ให้

รื้อกำแพงแก้วพังไปแค่นั้น ไม่งั้นอาตมาจะไปฟ้องพระอินทร์ให้เทวดามาช่วยสร้างโบสถ์
อยากมาทำทำไม เทวดากลัวเหมือนกันนะ

เราก็เลยอ่อนใจ ดายจริงขวางทางรถพระประเทียบต้องเข้าทางนี้ พระเณรช่วยกัน
เลื้อยก็ไม่ค่อยเข้า ไม่นึกกลัวเลื้อยยากเลื้อยเป็นท่อน ๆ เดี่ยวนี้หายกันหมดแล้ว มันเกิด
ศักดิ์สิทธิ์เขาว่าโคนยังอยู่ เอาไปทำยาได้ ใครมาก็ลักเอาไป ๆ เลยเอาไปเรียงไว้ข้างศาลา
เทวดายังบอกอีกว่าที่นี้จะเกิดอะไรขึ้นมา ก็จริงตามที่เทวดาบอก ๑. อะไร ๒. อะไร เกิด
หมดแล้ว ในวัดจะต้องเป็นอย่างนี้ ๑-๒-๓-๔ แล้วตรงนี้จะเกิดหอบประชุมขึ้นมาจริง จด มัน
เรื่องจริงทั้งนั้น

ต่อมาแม่ชีก้อนทองก็มีสำนักขึ้น ก็ให้แกลงจากศาลา สร้างสำนักให้อยู่ อีกวันหนึ่ง
อาตมาจะต้องไปเชียงราย ออกตี ๑ ไม่ได้บอกแกหรือ แกแก่แล้ว อาตมาก็ไปตี ๑ ะไปฉันท
เพลที่เชียงราย พอตี ๑ ก็ออกจากที่วัด ถึงเชียงรายประมาณ ๙ โมงเช้า พอตอนเช้ามีชีเด็ก
ๆ ก็บอกจะมาลาอาตมา แม่ชีก้อนทองบอกไม่ต้องไปลา หลวงพ่อไปตั้งแต่เมื่อคืนตี ๑ แล้ว
ยายรู้ได้ไง เทวดาบอกข้า มีประโยชน์เห็นไหม แล้วที่นี้อาตมาไปจะไปค้างเชียงรายสัก ๓ คืน
พอไปค้างได้คืนเดียวนึกถึงงานวัดได้ต้องกลับก่อน พอกลับมาถึงนี่ก็ตีแล้ว พอตอนเช้าแม่ชี
ก้อนทองบอกกับแม่ชีอีกว่า หลวงพ่อมาตั้งแต่เมื่อคืนแล้ว จะไปลา ก็ชะ ยายรู้ได้ไง เทวดา
บอก คุณกับเทวดาได้ดีเหมือนกัน อย่าไปพูดคนเดียวนะ คนอื่นเขาจะว่าเอา ก็ลำบาก
เหมือนกัน อันนี้หมายถึงเทวดา

อาตมาได้ความรู้ก็สรุปได้ว่า พุทธกิจ ๕ ประการ* เป็นความจริงยังใช้ได้ เทวดาก็
จะไปสวดมนต์ตามบ้านเวลาตี ๑๒ แน่นนอน เทวดายังบอกต่อไปว่า บ้านไหนเครื่องบูชาพระ
ไม่สะอาด แล้วหน้าโต๊ะหมู่พระ คนนอนเกะกะอยู่ เทวดาจะไม่เข้าไปในนั้นแน่นอน บ้านไหน
หมั่นสวดมนต์ เทวดาจะสวดมนต์ให้พรทุกคืน

● **พุทธกิจ ๕ ประการ (งานของพระพุทธเจ้าประจำวัน)**

๑. เข้าโปรดสัตว์ บิณฑบาต
๒. เย็นทรงแสดงธรรมโปรดมหาชน
๓. คำโอวาทสั่งสอนพระภิกษุสงฆ์
๔. เที่ยงคืน แก้ปัญหาเทวดา
๕. ไกลรุ่ง ตรวจสอบนิสัยเวไนยสัตว์ที่จะเสด็จไปโปรดในวันใหม่